

i disse Forhold. Han kan aldeles ikke øjne, hvorledes han skal komme ud af dem, i ethvert Tilfælde er det i høj Grad vansteliggjort for ham, fordi det griber ind i hans økonomiske Forhold og kan bevirke, at naar han en Gang er kommen paa den Side, vil han meget let vedblive at staa som en brændemærket Mand, der vil blive forfulgt af disse Forhold i hele sin Fremtid. Jeg bemærkede før, at dette Forhold rækker ud til de Folk, der ere udenfor Fattigvæsenet. Under første Behandling omtales Straffebestemmelserne i Lovforslagets § 41, og det blev efter min Formening med Rette bemærket, at Fattigbestyrelsens Myndighed er overordentlig stor i Henhold til disse Straffebestemmelser, at den er altfor stor, og at Myndighederne have en altfor stor Ret til at kunne diktere Straf overfor Folk, som ere indenfor Fattigvæsenet. Naar det er Tilfældet, at Bestemmelserne ere saa strænge overfor de Folk, som ere indenfor Fattigvæsenet, saa mener jeg, at de ere fuldkomment tilstrækkelige ogsaa i dette Forhold. Man ræsonnerer som saa: man maa gøre noget, for at de Folk, der ikke kunne forsørge deres Familie paa rette Maade, kunne bringes dertil. Saa siger jeg: Lovforslaget fyldestgør fuldstændig dette Formaal, selv om man stryger denne Bestemmelse ud om Afsoning af Underholdningsbidraget, thi naar Fattigvæsenet kommer til at yde en saadan Familie Understøttelse, saa vil hele Familien, derunder Manden, komme ind under Fattigvæsenets Disciplin, og saa har man hele denne Myndighed over ham, som er omtalt i § 41, og den anser jeg for mere end tilstrækkelig fyldestgørende til at øve Tvang paa saadanne Folk, som der maaste kan være Grund til at øve Tvang paa. Man behøver slet ikke videregaaende Bestemmelser i den Henseende. Foruden Manden, som lever sammen med Familien, og som kan straffes paa denne Maade, rammer Bestemmelsen i § 9 tillige Kvinder, som ikke yde det Alimentationsbidrag til deres uægte Børn, som bliver dem paalagt. Dette anser jeg for i allerhøjeste Grad uheldigt. Jeg anser den Maade at gaa frem paa overfor Folk i Almindelighed for at være forkastelig. Jeg er ikke nogen Ven af Bånd- og Brødstraf og vilde gerne bidrage mit til, at den kunde blive affastet, men et er, at den kommer til Anvendelse overfor Mænd, og et andet er at anvende den overfor Kvinder; der anser jeg det i højere Grad forkasteligt at anvende den end overfor Mænd. Naar der saa tillige er Tale om Kvinder, der ere komne ind i et Forhold, som mange Gange bringer dem i en højst ullykkelig Stil-

ling, saa ser jeg ikke rettere, end at naar der tillige er Bånd og Brød hængende over Hovedet paa en saadan Kvinde, saa vil hendes Stilling blive aldeles ullykkelig. Vilke Følger det kan have for de paagældende, er jeg ikke i Stand til at overstue, men jeg tror, det kunde være meget vidt. Jeg tillod mig ved første Behandling at bemærke, at man ved en saadan Bestemmelse overfor Kvinder i en saadan Stilling vilde bevirke, at Antallet af Børnemord, hvoraf der desværre nu forefalder en overordentlig stor Mængde aarlig, vilde forøges. Selvmordenes Antal blandt disse Folk vil ogsaa forøges, og jeg tror i det Hele taget, at de Kvinder, der allerede ere ullykkelig stillede i Forvejen, ville blive i en endnu højere Grad ullykkelig stillede, dersom de skulle have denne Bånd- og Brødstraf hængende over Hovedet. Af disse Grunde vil jeg tillade mig meget indstændig at anbefale det høje Ting at vedtage blot dette, at Afsoning af Bånd- og Brødstraffen for Mænd, der leve sammen med deres Familie, og for Kvinder, bortfalder. Dette Endringsforslag rummer langt fra alt, hvad jeg kunde ønske paa dette Omraade. Lovens Bestemmelser ere jo betydelig indvidede ud over de nugældende Bestemmelser, og jeg kunde ønske at saa foretaget meget betydeligere Forandringer, end jeg her har tilladt mig at stille Endringsforslag om; men dette i det mindste synes jeg, man maatte komme bort fra at straffe en Mand og en Kvinde paa den Maade. Det forekommer mig at være noget, der maa kunne opnaas Enighed om. Jeg skal endvidere bemærke, at efter at have talt med forskellige ærede Medlemmer jaavel af dette Ting som af det andet om det, har jeg faaet den Opfattelse, at her er adskillige, der mene, at Lovens Bestemmelser ville ikke saa denne Virkning, idet man gaar ud fra, at det nærmest er de bestaaende Forhold, der skulle yderligere befæstes, at der her egentlig ikke er Tale om at indføre noget nyt. Da jeg nu har erfaret, at der fra flere Sider næres en saadan Opfattelse, tror jeg, at naar der ikke er blevet rejst større Anker mod dette, end der er blevet, er det, fordi man ser saa mildt paa Sagen og ikke tror, at den vil komme til at gøre den Skade, jeg har tilladt mig at mene. Men jeg vil dog henvise til de Udtalelser, som faldt fra det ærede 3dje Medlem for 3dje Kreds (Kump), som havde Ordet angaaende denne Sag, og det ærede Medlem er jo en Autoritet i disse Spørgsmaal, hvis Udtalelser man maa tillægge overordentlig stor Betydning. Naar den Betydning bliver lagt deri fra det ærede Medlems Side, som jeg ogsaa har tilladt mig at fremhæve her, tror jeg, at det er af